

248 років відданості залізничній справі

Костопіль. 1951 рік. У верхньому ряду шостий зліва Станіслав Корнев

Чим не може похвалитися героєм нашої розповіді, то це надмірною балакучістю. За його словами, вся власна трудова біографія може вкластися у обсяг стандартного аркуша: закінчив Здолбунівське залізничне училище, де отримав спеціальність столяр-будівельника, і прийшов на залізницю станційним працівником у 1999 р. Оце й була перша залізнична професія Олександра Корнева. Потім він працював столяром, комірником, сьогодні – техніком технічного відділу станції Здолбунів. Сумнівів у виборі професії не було – тільки залізниця, швидше за все це заслуга мами, яка все життя пропрацювала медсестрою вузлової залізничної лікарні. Його батько теж залізничник – вся трудова біографія машиніста Вячеслава Станіславовича Корнева, як один день, пройшла у кабіні локомотива. Спочатку це був маневровий ЧМЕ-3, потім вантажні перевезення, а на останок машиніст першого класу Вячеслав Корнев водив пасажирські потяги.

Перше знайомство з батьківською професією відбулося у п'ять чи шість років. "Тоді вдалося вмовити батька взяти мене з собою у поїздку, – згадує Олександр. – Пам'ятаю, що першого разу тепловоз видався мені якоюсь велетенською машиною. Батько підсадив до сходинок і от я уже в кабіні. Правда, через малий зріст не діставав до вікна, тож батько просто посадив мене на стіл. Подорож у кабіні локомотива дуже сподобалася, приємно було відчувати цю потужну силу. Потім виникло бажання теж стати машиністом, як батько, за спиною якого вантажний потяг з кількома десятками вагонів. На жаль, все це так і лишилося дитячою мрією".

Всі його бабусі та дідусі теж носили залізничну форму. А частина родини по батьковій лінії і сьогодні працює на Російських залізничних машиністами. Від когось із них Олександр почув, що залізничниками були ще їх прапрадіді. Правда, документальних підтверджень не лишилося, тому, коли згадували з найближчими рідними історію своєї династії, нараховували всього чотири покоління і 248 років загального стажу залізничної династії.

"Коли ми збираємося разом, рано чи пізно розмова заходить про залізницю, – розповідає Олександр. – Згадуємо різні випадки, але представники старшого покоління неодмінно кажуть, що раніше було менше паперів і більше порядку, а зараз все навпаки. Я з ними не сперечаюся, адже з

часом у пам'яті залишається тільки хороше. Звичайно, сьогодиншній технічний стан залізниці не йде ні у яке порівняння навіть із недавнім минулим. Пригадую, як бабуся розповідала, що їй доводилося щодня доставляти документи з одного парку в інший, бо тоді на залізниці ще не було для цього пневмопости і електронних інформаційних систем, як зараз. Коли на дворі літо, це може видатися приємною прогулянкою, а от коли зима і сніг...

У мене часто питають – чи розповідали рідні про якісь кумедні історії з життя залізниці. На жаль, нічого такого почути не поталанило. Дідуся я вже не застав, а на бабусину долю випало післявоєнне лихоліття, коли життя було дуже непросто, хоча і в ньому було місце для світлих сторінок. Наприклад, мій батько отримав квартиру від залізниці у першому

Криницький Дмитро Семенович 1879 року народження працював кондуктором на Ковельській залізниці, загальний стаж роботи на залізниці понад 39 років.

Династію продовжив дідусь Станіслав Йосипович Корнев 1912 року народження, учасник бойових дій. Під час війни працював машиністом, брав участь у боях на фронті. Після поранення отримав призначення начальника санітарного поїзда, де й познайомився з майбутньою дружиною, моєю бабусею Оленою Олександрівною Пивоваровою, яка служила у цьому поїзді санітаркою. Після закінчення війни вони разом працювали в локомотивному депо Здолбунів.

Друга бабуся Віра Дмитрівна Ієсрафілова з 1949 по 1978 рр. працювала інформатором, старшим оператором технічної контори станції Здолбунів".

Машиністи (зліва направо): В. А. Фрالیтський, А. М. Черний і С. О. Корнев.

будинку, зведеному залізницею у Здолбуніві господарським способом. До того ми вп'ятеро мешкали в однокімнатній халупці, тож три кімнати у новому будинку видалися справжніми хоромами.

Батько і мама завжди були для мене прикладом. Через специфіку татової роботи з її постійними поїздками ми бачилися далеко не кожного вечора, а от мама завжди була на очах. Тетяна Ісхаківна Корнева працювала медсестрою у травматології, тож через її вправні руки проходило чимало пацієнтів, – каже Олександр Корнев. – Ми спеціально не досліджували історії нашої залізничної династії, а коли нещодавно вирішили це зробити, виявилось, що вона нараховує чотири покоління. Серед них мій прадід Корнев Йосип Адамович 1884 року народження – був фрезерувальником локомотивного депо станції Великі Луки, з 1946 року працював фрезерувальником локомотивного депо ст. Ковель. Загальний стаж роботи на залізниці 55 років. Другий прадід

Власна сім'я в Олександра Корнева поки що невелика: дружина і син, якому 22 серпня виповнився рік.

Родина Корневих глибоко віруюча. Олександр переконаний, що сьогодні багатьом людям не вистачає внутрішнього стрижня. "Колись дуже цінували духовність, потім її замінила вічна гонитва за грошима. Це неправильно, – переконаний Олександр. – Віра у християнські цінності дуже допомагає мені в роботі, адже неможливо передбачити все у службових інструкціях".

Коли запитав його про захоплення поза роботою, Олександр без роздумів відповів: "Без сумніву – рибалка, тут у нас із батьком спільний інтерес. Він, як вийшов на пенсію, кожного дня рибалить, мені це вдається значно рідше, та є мрія цього літа вполювати гарну щуку".

Олександр ГЕРШУНЕНКО
Фото Юрія ЮХНИЦЬКОГО та з сімейного архіву Олександра Корнева

ДОРОГІ КРАЯНИ!

Прийміть найщиріші вітання з нагоди найважливішого державного свята – Дня Незалежності! Зичимо міцного здоров'я, великого людського щастя, ясного неба, погожих святань. Нехай ваші діти виростають на НАШІЙ незалежній землі гідними синами і доньками України. Нехай це свято щедро випромінює впевненість, силу та віру в майбутнє. Здобутки у щоденній нелегкій праці будуть незмінною запорукою вашої долі і стануть достойним внеском у розвиток нашої галузі та держави в цілому. Хай тепло і любов зігриває ваші оселі, а доля щедро обдаровує родини добром та надією, успіхами та звершеннями.

Іван ГРУНИК,

голова Львівської обласної організації партії "Відродження"

ПРИВІТАННЯ

Рада ветеранів війни та праці Львівської дирекції залізничних перевезень вітає голову ради ветеранів Стрийського вузла

Валентину Петрівну ГОРБАЙЧУК

із 65-річчям!

Зичимо ще літ багато,
Радості, ні крихточки біди,
Щоб життя для Вас було як свято,
Й дарувало посмішку завжди!
Хай береже Вас Мати Божя
Від злих людей і різних бід,
Хай дасть здоров'я і допоможе
Прожити в щасті многа, многа літ!

Колектив відділу з організації тендерних закупівель вітає економіста відділу

Віру Іванівну ЖУЛІЙ

із Днем народження!

З Днем народження тебе ми вітаєм
І бажаєм на всі літа:
Будь такою, як ми тебе знаєм,
Проста, ніжна і всім дорога!
Хай і щастя, і сонця вітрила
Мчать твій човен до тої землі,
Де панує лиш радості сила,
Де збуваються мрії усі!

Дружина Галина, батьки і теща щиро вітають коханого чоловіка, дорогого сина та зятя, чергового моторвагонного депо Львів

Мар'яна Петровича КУЗЬМЯКА

із Днем народження!

Летять роки, як лебеді у вирій,
Життя іде, його не зупинить,
Прийми вітання наші щирі,
До ста літ зичимо прожись!
Хай в колі друзів та сім'ї
Яскравих днів буде багато,
Бажаєм щиро, щоб тобі таланило,
Щоб сонце удачі незмінно світило,
Щоб сяяла твоя усмішка чудова,
Й жилось тобі успішно, яскраво, здорово!
І хай Господь по милості наділить
Ще довгих літ, що сонцем виграють!
Хай Мати Божя тебе охороняє,
В душі панують мир і доброта,
Ісус Христос здоров'я посилає
На многії і благії літа!

Кредит на Все!

до 50 000 грн

Для співробітників
Львівської залізниці

Спрощена
процедура
оформлення
Без застави
та поручителів

Особливі
умови!

Зателефонуйте Вашому
персональному менеджеру:
Олег 063 040 21 33
Назар 067 255 90 99

Телефонуйте
зараз!

Львів, вул. Коперника, 7,
032 297 65 22/32

www.rencredit.com.ua

Ренесанс Кредит